

Svar (17/ 2 98)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Spørgeren citerer lederen af Evalueringscenteret, Christian Thune, for en udtalelse om, at vi i Danmark tidligt har forstået at udnytte intelligensreserverne hos den kvindelige del af befolkningen. Dette – konkluderer spørgeren – er helt forkert, idet det er meget langt fra situationen på de videregående uddannelser, hvor kvindeandelen blandt de ansatte på de højere uddannelsesinstitutioner er lavere i Danmark end i de andre nordiske lande og i USA. For mig at se er der ingen konflikt mellem de to udsagn. Det er jo rigtigt, at danske kvinder i stort omfang får uddannelse og job i forhold til andre lande. At kvinderne ikke får ansættelse på universiteterne i så stort omfang som ønskeligt er en helt anden sag. Kvinder udgør næsten halvdelen, både af studenterbestanden og af kandidatproduktionen. På f.eks. læge- og dyrlægeuddannelserne udgør kvinderne endda noget over halvdelen af den samlede studenterbestand. I det hele taget følger kvinderne stort set med svarende til deres andel af populationen til og med ph.-d.-niveau. At kvinder ikke vælger ansættelse på universiteterne inden for de teknisk-naturvidenskabelige uddannelser er jo ikke nødvendigvis ensbetydende med spild af intelligensreserverne. Jeg tror ikke, at tilknytning af et internationalt rådgivende ekspertpanel til Evalueringscenteret ville ændre ret meget på kvinders valg af karrierevej.

Når det er sagt kan jeg – af helt andre grunde – være enig i, at det er vigtigt for os at bedømme de danske uddannelseskvalifikationer i et internationalt perspektiv. I mange af de evalueringer, der er foretaget i Evalueringscenterets regi, indgår der i øvrigt et internationalt perspektiv i kraft af internationale styregruppe-medlemmer. Hvad angår udsagnet om, at EU ikke anerkender en dansk samfundsvidenskabelig bacheloruddannelse på linje med den engelske kan jeg oplyse, at det i den konkrete sag, som har været omtalt i pressen fornylig, drejede sig om en engelsk bacheloruddannelse »with Honours«, dvs. en bacheloruddannelse (a pass degree) på 3 år, efterfulgt af et 4. år, som giver honours-betegnelsen.

Spm. nr. S 1542

Til fødevareministeren (18/2 98) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Vil ministeren genoverveje sit cirkulære om 3-dages AMU-kurser for at servere pølser og pitabrød med henblik på at trække cirkulæret tilbage, således at regler for frivilliges og ansattes omgang med og berøring af madvarer kun indebærer et kort kursus på en time eller to i nærsamfundet?«

Begrundelse

Med cirkulæret er man efter spørgerens opfattelse gået for vidt i bestræbelserne for at sikre krav til ansatte, der sælger pølser og pitabrød.

Hygiejnekurser af en eller anden varighed vil være et udmærket krav for personer, der har det som levevej at sælge fødevarer, der skal tilberedes under den ene eller den anden form, som det ses ved pølsevogne, pizzariaer og grillbarer.

Men det er ikke nødvendigt med et langvarigt kursus for at opnå denne elementære hygiejneviden.

Svar (26/ 2 98)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Baggrunden for indførelsen af den obligatoriske hygiejneuddannelse i januar 1997 var en stigning i antallet af levnedsmiddelbårne sygdomme bl.a. forårsaget af salmonellabakterier. Det er min vurdering, at et øget kendskab til hygiejne vil kunne begrænse fejl ved håndteringen af fødevarer og derved medvirke til at forebygge levnedsmiddelbårne sygdomme. Det er derfor af stor betydning, at såvel frivillige i cafeteriaer som ansatte i levnedsmiddelvirksomheder får tilstrækkelig viden om hygiejniske problemstillinger.

Jeg finder, at bekæmpelsen af sygdomsfremkaldende bakterier i fødevarer først og fremmest skal ske ved kilden, dvs. i husdyrbesætninger og på slagterier. Det er dog også vigtigt, at alle personer, der tilvirker levnedsmidler for andre, har et grundlæggende kendskab til mikroorganismers vækstbetingelser, regler for opvarmning og nedkøling af fødevarer, gennemførelse af egenkontrol m.v. Alt dette er centrale emner i hygiejneuddannelsen.